

عنوان مقاله:

تحلیل روابط جمهوری اسلامی ایران و سوریه در پرتو نظام موازنه قوا در خاورمیانه

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش سیاسی، دوره 17، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

هادی طلوعی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، جمهوری اسلامی ایران.

محمدجواد حق شناس - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد، واحد تهران مرکزی، تهران، جمهوری اسلامی ایران

خلاصه مقاله:

سوریه عالی ترین سطح روابط یک کشور عربی با جمهوری اسلامی را داشته است. این کشور طی جنگ تحمیلی از حامیان ایران بود و پس از آن نیز روابط سیاسی دو کشور با مبادلات اقتصادی و ارتباطات فرهنگی تکمیل شد و تهران و دمشق را به عنوان متحدان استراتژیک در خاورمیانه مطرح کرد. برای تحلیل روابط دو کشور باید به زمینه های ایدئولوژیک و استراتژیک این مناسبات پرداخت. ایدئولوژی مشترک اساسا یک جهت گیری ضد امپریالیستی بوده که در گرایش های ضد آمریکایی و ضد صهیونیستی و حمایت از گروه های فلسطینی متبلور شده است. هر دو کشور ضمن حفظ استقلال در جهت بهره برداری از نیروهای فراملی در منطقه گام برداشته و یک نوع ثبات را در مقابل تهدیدهای امنیتی خاورمیانه که عمدتا ناشی از فشارهای جهانی قدرت ها است، به وجود آورده اند. در این راستا مقابله با تهدید مشترک در مقاطع جنگ تحمیلی (صدام حسین و رژیم صهیونیستی) و پس از آن (عربستان) و نیز تلاش ایران در جهت صعود به جایگاه قدرت منطقه ای عوامل اصلی اتحاد راهبردی دو کشور به شمار می روند. بدین ترتیب اتحاد ایران و سوریه موازنه قدرت جدیدی را در منطقه پدید می آورد که در پی به چالش کشیدن نظم منطقه ای متاثر از سیاست های مداخلانه جویانه غربی است.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: اتحاد راهبردی، تهدید، جمهوری اسلامی ایران، خاورمیانه، سوریه، غرب آسیا، موازنه قوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1214388>

